

Az internetes tartalomszabályozás európai típusú szabályozásának kezdetei, avagy irányelvektől a rendeletekig (TWF, AVMS, E-Comm, DSA, DMA)

ABSTRACT

As highlighted by the European Court of Human Rights in *Cengiz and Others v. Turkey*, the Internet has now “become the primary means by which individuals exercise their freedom to receive and impart information and ideas”. As a result, in many countries around the world, regulating the Internet has become one of the top priorities on the political agenda, albeit with different solutions. In order to put the European Union’s 2020 package of digital regulations into context, it is worth focusing our attention on previous European content regulation solutions and examining what liability constructs these providers –, which are international by nature, so national legislation can only achieve partial results – could expect in relation to the content uploaded to them, and what connections could be discovered by reviewing the early regulation of traditional audio-visual media.

Keywords: internet ■ European Union ■ content regulation ■ TWF
■ AVMS ■ E-Commerce Directive ■ DSA ■ DMA

I. BEVEZETÉS

Az 1993. január 1-jén létrejött^[1] európai belső piac, más nevén az egységes piac számos pozitívummal szolgált az akkor még csak 12 - ma már jóval több - tagállam és polgárai számára, ráadásul a különféle megállapodásoknak köszönhetően az Európai Gazdasági Térség biztosította keretek között más országok is részesülhetnek belőle. Az egységes piac

[1] History: European Single Market, 2012.

alapját az ún. "négy szabadság"^[2] – a személyek, a szolgáltatások, az áruk es a tőke szabad mozgása – jelenti, melyeket az Európai Unióról szóló szerződés rögzít.^[3] Azonban – ahogy Perry Keller írja – „a médiaágazat komoly kihívást jelentett az európai egységes piac kialakítását célzó erőfeszítések számára”.^[4] Ennek indokaként több dolgot is meg lehet említeni: egyrészt az európai médiaszabályozás nem csupán gazdasági kérdésként, hanem kulturális, illetve emberi jogi kérdésként is tekint a médiapiacra, másrészt Európában hagyományosan jelentős állami támogatás, illetve beavatkozás mellett szerveződött a műsorszolgáltatás, így a területen a nemzeti kormányok nehezebben "engedik ki a kezükből a gyeplőt," harmadrészt pedig a közös európai szabályok sokszor csak követni tudták a technológiai változásokat. Mindezek ellenére az audiovizuális médiaszolgáltatások és az internet a kezdetektől egyértelműen az áruk (pl. nyomtatott sajtó, CD, DVD) és a szolgáltatások (pl. rádió, televízió) kategóriájába tartoztak, így szabad mozgásuk sokszor ütközött az e területen történetileg bezárkózó tagállami akaratokkal.

II. A TWF ÉS AZ AVMS IRÁNYELVEK

A kedvezőbb szabályozási környezetet kereső médiavállalkozások ekkoriban az európai egységes szabályrendszer hívei voltak, hiszen így tudtak az eredeti tagállami szabályozásuknál kedvezőbb gazdasági, szabályozási (és esetleg politikai) környezetben működni. Az Európai Bíróság több esetben megerősítette,^[5] hogy a határokon átnyúló televíziózás el – főszabály szerint – nem lehet jogi korlátokat állítani. Ilyen körülmények között – hosszú tárgyalások és egyeztetések után – született meg a határokon átnyúló televíziózásról szóló irányelv (TWF).^[6] „A TWF-irányelv, az AVMS-irányelv előfutára, az európai audiovizuális ágazat fő szabályozási eszköze.”^[7] Az irányelv két kulcspontot rögzít, amelyek a későbbiekben, az internetes szolgáltatások szabályozása kapcsán is szerepet kaptak: a szolgáltatások szabad áramlásának elvét és a származási ország elvét.^[8]

[2] Barnard, 2019, 28-30.

[3] Az Európai Unióról szóló szerződés és az Európai Unió működéséről szóló szerződés egységes szerkezetbe foglalt változata, Hivatalos Lap C 326, 26/10/2012, 0001-0390.

[4] Keller, 2014, 139.

[5] „Az audiovizuális szektorban működő külföldi szervezetek szerkezetét érintő körülményeket nem lehet objektíven szükségesnek tekinteni a pluralizmust biztosító nemzeti rádió- és televíziórendszer fenntartása érdekében fennálló általános érdek védelme érdekében.” Stichting Collectieve Antennevoorziening Gouda and others v Commissariaat voor de Media. CJEU, C-288/89, 1991, I-04007, 25.

[6] A Tanács irányelve. 89/552/EGK, Hivatalos Lap L 298, 17/10/1989, 0023-0030.

[7] Katsirea, 2014, 297-311.

[8] Herold, 2008, 5-24.; Polyák – Szőke, 2009, 83-97.

Már ezen irányelv kapcsán is látszott az, ami az Amerikai Egyesült Államok versenyalapú szabályozási szemléletétől eltér: a média kiemelkedő szerepet tölt be Európában a demokratikus szabályrendszer fenntartásában és közvetítésében ugyanúgy, mint a kulturális, társadalmi és szociális szempontok fenntartásában, fejlesztésében és terjesztésében. És bár a technológia fejlődésével a TWF módosítása viszonylag hamar napirendre került,^[9] az Európai Bizottság 1999-es megfogalmazása változatlan maradt a folyamat során: „Az audiovizuális média központi szerepet játszik a modern demokratikus társadalmak működésében. Az információ szabad áramlása nélkül az ilyen társadalmak nem működhetnek. Ezenkívül az audiovizuális média alapvető szerepet játszik a társadalmi értékek fejlődésében és továbbadásában. Ez nem egyszerűen azért van, mert nagy mértékben befolyásolják, hogy mely tényekről és milyen képekkel találkozunk a világról, hanem azért is, mert fogalmakat és kategóriákat adnak meg – politikai, társadalmi, etnikai, földrajzi, pszichológiai és így tovább –, amelyeket felhasználunk ezek tények és képek megértésére. Ezért segítenek meghatározni nemcsak azt, amit látunk a világból, hanem azt is, hogy hogyan látjuk. Az audiovizuális ipar tehát nem olyan iparág, mint bármely más, és nem egyszerűen csak olyan termékeket állít elő, amelyeket a piacon értékesíthetők.”^[10]

Mindezen alapelvek figyelembevételével, a piaci verseny biztosítása mellett és az iparág exponenciális technológiai fejlődésével idővel egyértelművé vált, hogy a TWF toldozása-foltozása nem hoz majd kellő eredményt, így egy új irányelv megalkotása vált szükségessé, amely immár nem csupán a televíziós szegmenst, hanem az immár audiovizuálissá fejlődött iparág egészét érinti. Ez lett 2010-ben az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv (AVM-S),^[11] amelyben azonban az internet szó mindössze háromszor, ráadásul nem túl érdekes szövegkörnyezetben található meg. Bár a helyzet a videószolgáltatások és a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások kapcsán később változott, az hamar kiderült, hogy az internetre vonatkozó szabályok a TWF-AVMS keretrendszerben, a régi szabályok „újrahuzalozásával” nem kezelhetők kellő mértékben.

[9] Drijber, 1999, 87.

[10] Communication from the Commission to the Council, the European Parliament, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions Principles and guidelines for the Community's audiovisual policy in the digital age (COM/99/0657 final). (A Hivatalos Lapban nem került publikálásra. – A szerző.)

[11] Az Európai Parlament és a Tanács 2010/13/EU irányelve. Hivatalos Lap L 95, 15.4.2010, 1-24.

III. AZ ELEKTRONIKUS KERESKEDELMI IRÁNYELV

Az internetes szolgáltatások szabályozása Európában sem ment problémamentesen. Már a TWF 1997-es módosításakor felmerült, hogy az új audiovizuális szabályozásnak e területre is ki kellene terjednie, ám az Európai Parlamentben elbukott e javaslat.^[12] Így egy formális megkülönböztetés alakult ki a hagyományos médiaszolgáltatások, amelyeknél a szolgáltató határozza meg a tartalom fogyaszthatóságának idejét, és az internetalapú szolgáltatások között, ahol a fogyasztó határozhatja meg mindezt. Így született meg az "információs társadalommal összefüggő szolgáltatások" fogalma, amely 2000. június 8-a – a digitális szolgáltatásokat a mai napig szabályozó elektronikus kereskedelemről szóló irányelv (e-ker. irányelv)^[13] elfogadása – óta eltelt húsz év egyik kulcsfogalmává vált. Az irányelv egyrészt kiemeli,^[14] hogy maga a fogalom nem az irányelv szülöttje, hiszen korábbi irányelvekben már megtalálható,^[15] másrészt megadja a fogalom definitív szándékú meghatározását, azaz milyen szolgáltatások tartoznak, és milyen szolgáltatások nem tartoznak a fogalom alá. Kiemeli, hogy „az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások a számítógépes hálózatokon keresztül végzett gazdasági tevékenységek széles skáláját ölelik fel”.^[16]

Az e-ker. irányelv így a belső piac megfelelő működéséhez járul hozzá az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások tagállamok közötti szabad mozgásának biztosítása által. Mint a fenti felsorolásból kitetszik, az internetes szolgáltatókat (így az akkoriban meginduló közösségi médiszolgáltatókat) a kétezres évek elején nem a TWF irányelv, hanem az e-ker. irányelv hatálya alá helyezték. Végig érezhető ugyanakkor a szabályozás óvatos megfogalmazásai-ból, hogy „azt a politikai konszenzust tükrözi, amely szerint az internetet nem szabad bevonnai a fennálló médiaszabályozási rendszerek alá,”^[17] így valami módon átmenetet képez a korai internet jogmentes tere és a hagyományos állami szabályozások között.

Az internet egyik kulcskérdése kapcsán, miszerint ki is tehető felelőssé a jogsértő tartalomért, az Európai Unió a fent vázolt CDA230-as szabályoktól eltérő rendszert alakított ki.^[18] A központi elem az e-ker. irányelv 4. szakasza, mely a közvetítő szolgáltatók felelőssége címet viseli. A szabályrendszer hármasszemponttal foglalkozik, amelyből az első kettő esetében ("egyszerű továbbítás" és "gyorsítótárolóban történő rögzítés [caching]") a szolgáltatók az amerikai rendszerű immunitást élvezik a felelősség alól.

Egyszerű továbbítás esetén

[12] Keller, 1998, 188.

[13] Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv, Hivatalos Lap L 178, 17/07/2000, 0001-0016.

[14] E-ker. irányelv, 17. preambulumbekzdés.

[15] Az Európai Parlament és a Tanács 98/34/EK irányelve, Hivatalos Lap L 204, 21.7.1998, 37-48. és az Európai Parlament és a Tanács 98/84/EK irányelve, Hivatalos Lap L 320, 28.11.1998, 54-57.

[16] E-ker. irányelv, 18. preambulumbekzdés.

[17] Keller, 2014, 151.

[18] Wendehorst, 2016, 30-33.

- a. nem a szolgáltató kezdeményezi az adatátvitelt;
- b. nem ő választja ki az adatátvitel címzettjét; és
- c. nem ő választja meg vagy módosítja a továbbított információt.^[19]

Gyorsítótárolóban történő rögzítés esetén

- a. a szolgáltató nem módosítja az információt;
- b. a szolgáltató megfelel az információhoz való hozzáféréssel kapcsolatos feltételeknek;
- c. a szolgáltató betartja az információk frissítése tekintetében az ágazatban széles körben elismert és alkalmazott szabályokat;
- d. a szolgáltató a technológiát csak az ágazatban széles körben elfogadott és alkalmazott jogszerű módon használja arra a célra, hogy adatokat szerezzen az információ felhasználásáról; valamint
- e. a szolgáltató haladéktalanul intézkedik a tárolt információ törléséről vagy az ahhoz való hozzáférés megszüntetéséről, amint ténylegesen tudomást szerez arról, hogy az információt az adatátvitel forrásánál törölték a hálózatról vagy megszüntették az ahhoz való hozzáférést, vagy bíróság, illetve közigazgatási hatóság rendelte el a törlést vagy a hozzáférés megszüntetését.^[20]

Ezen feltételek megléte esetén jogsértő tartalommal kapcsolatban is érvényesül a szolgáltatói mentesülés. Az érdekesebb ugyanakkor a tárhelyszolgáltatók felelősségi kérdése, amelyre vonatkozó szabályok a 14. cikkben kaptak helyet. Ennek alapján a szolgáltató főszabály szerint felelős a rajta elhelyezett tartalomért, és akkor mentesül a felelősség alól, amennyiben:

- a. nincsen tényleges tudomása jogellenes tevékenységről vagy információról, és – ami a kárigényeket illeti – nincsen tudomása olyan tényekről vagy körülményekről, amelyek nyilvánvalóan jogellenes tevékenységre vagy információra utalnának; vagy
- b. amint ilyenről tudomást szerzett, haladéktalanul intézkedik az információ eltávolításáról vagy az ahhoz való hozzáférés megszüntetéséről.^[21]

Az európai rendszer (relatív)^[22] újdonsága tehát az úgynevezett értesítési-eltávolítási eljárás (notice-and-takedown system, NTDS^[23]), amely így egy többlépcsős feltétel- és eljárási rendszert léptetett életbe: a közvetítő szolgáltatónak egyrészt biztos tudomással kell bírni olyan tartalomról, amely nyilván-

[19] E-ker. irányelv, 4. szakasz, 12. cikk.

[20] E-ker. irányelv, 4. szakasz, 13. cikk.

[21] D-ker. irányelv, 4. szakasz, 14. cikk.

[22] Az eljárás már az 1998-as amerikai Digital Millennium Copyright Act-ben megjelenik, ám ott csak a szerzői jogvértésekre nézve alkalmazandó (vö.: Peguera, 2009, 481-512.).

[23] De Streel – Defreyne – Jacquemin – Ledger – Michel, 2020, 10.

valóan jogellenesek, másrészt meghatározott időn belül lépéseket kell tennie a tartalom eltávolítása érdekében. Így tehát megállapítható, hogy az amerikai szabályozással szemben az Európai Unió egy másik modell (amelyet "biztonságos kikötő-modellnek"^[24] is szoktak nevezni) mellett tette le a voksát, amely egy nem automatikus mentesülést helyezett a középpontjába.^[25] Bár az irányelv elfogadása óta számos kérdésben zajlottak viták (így például mikor jelenthető ki, hogy a szolgáltató tudomása tényleges; mit jelent a nyilvánvalóan jogellenes tartalom; mi az a haladéktalanság, amin belül a szolgáltatónak lépnie szükséges; aktív vagy passzív típusú szolgáltatóról beszélünk-e; de többen felvetették, hogy nem csupán egyféle, hanem többféle eljárásra lenne szükség a különféle tartalmak esetében).^[26] Ezen kérdések vizsgálata nélkül nem lehet megállapítani, hogy egy tartalmat jogszerűen távolítottak-e el, vagy cenzurális hatásokról beszélhetünk.

Az NTDS mellett külön ki kell emelni az e-ker. irányelv 15. szakaszában foglaltakat, hiszen a fenti szabályozás mellett leszögezték, hogy a tagállamok nem állapíthatnak meg a szolgáltatókat terhelő olyan általános kötelezettséget, amely alapján a.) az általuk továbbított vagy tárolt információkat nyomon kellene követniük, vagy amely szerint b.) a jogellenes tevékenységre utaló tényeket vagy körülményeket kellene kivizsgálniuk. Ez a szabály tehát nem kötelezi a szolgáltatókat, és így a közösségi médiát sem arra, hogy folyamatosan nyomon kövessék a rájuk felkerülő tartalmakat^[27] (általános monitorozás előírásának tilalma).^[28] Nem feledhetjük ugyanakkor, hogy a szabályozás 2000-ben került megalkotásra, a kétezrhúsas években egyre több tagállamban merült fel ennek a szabálynak a megváltoztatása.

IV. ÚTBAN A DIGITÁLIS EGYSÉGES PIAC FELE

A fenti folyamatban egyre nyilvánvalóbbá vált minden résztvevő számára, hogy az egységes európai piac szabályrendszerét a digitális térbe is szükséges átültetni. Ez a minél teljeskörűbb digitális piac megvalósulására irányuló folyamat^[29] a nyilvánosság számára 2015-ben kezdődött, amikor az Európai Bizottság nyilvánosságra hozta az európai digitális egységes piaci stratégiáról szóló közle-

[24] Madiega, 2020, 1-2.

[25] Fontos ugyanakkor, hogy az e-ker. irányelv, 4. szakasz, 14. cikk (3) alapján a tagállamok számára rendelkezésre áll az a lehetőség, hogy eljárásokat alakítsanak ki az információ eltávolításának vagy a hozzáférés megszüntetésének szabályozására.

[26] Bár jelen tanulmány a szerzői jogi kérdésekkel kapcsolatos vizsgálódást kerüli, a témához érintőlegesen kapcsolva érdemes megvizsgálni a szerzői jogsértésekre vonatkozó európai eltávolítási szabályokat a 2019-es szerzői jogi irányelvben. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/790 irányelve. Hivatalos Lap L 130, 17.5.2019, 92-125. Ld.: Romero-Moreno, 2019, 187-210.

[27] Van Hoboken - Quintais - Poort - van Eijk, 2018, 45-47.

[28] Oster, 2017, 234-236.

[29] A folyamatról részletesen ld.: Angyal, 2020, 5-13.

ményét.^[30] A dokumentum leszögezi, hogy “a digitális egységes piac olyan piac, amelyben biztosított az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása, és ahol az egyének és vállalkozások akadálymentesen, a fogyasztó- és adatvédelmi szabályok messzemenő betartása és tisztességes versenyfeltételek mellett végezhetik internetes tevékenységeiket. A digitális egységes piac megvalósítása révén Európa megtarthatja a digitális gazdaságban elfoglalt vezető pozícióját, elősegítve az európai vállalkozások globális növekedését.”^[31] Angyal Zoltán három pillért azonosított,^[32] amelyen belül a tizenhat célzott intézkedés elhelyezkedik:

- a. Az internetes termékek és szolgáltatások elérhetőbbé tétele az európai fogyasztók számára.
- b. A digitális hálózatok és innovatív szolgáltatások fellendülését elősegítő
- c. Feltételek és egyenlő versenyfeltételek megteremtése.
- d. A digitális gazdaság növekedési potenciáljának maximalizálása.

Témánk szempontjából a második pillér a legfontosabb, hiszen ide tartozik egyrészt az audiovizuális médiáról szóló keret felülvizsgálata és a 21. századhoz való igazítása, másrészt pedig az internetes platformoknak a digitális egységes piacon betöltött szerepének elemzése, illetve annak felmérése, hogy miként vehető fel a küzdelem az interneten elérhető jogellenes tartalmak ellen. 2015-re az AVMS irányelv hatókörébe már egyaránt beletartozik a televíziós műsorszolgáltatás és a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatás, és az irányelv mindkét szolgáltatásra vonatkozóan meghatározza a közös minimumkövetelményeket. Ugyanakkor, ahogy a dokumentum fogalmazott: „a Bizottság azt is megfontolja, hogy kiterjessze-e a szabályok jelenlegi hatókörét az irányelv hatályán jelenleg kívül eső új szolgáltatásokra, valamint az irányelv földrajzi hatályán kívül eső szereplőkre.”^[33] A platformszolgáltatók egyre növekvő piaci erejével és koncentrációjával^[34] kapcsolatban a közlemény számos aggályt azonosított:^[35] a megszerzett információk használatának átláthatatlanságától a saját termékek - versenytársak hátrányára történő - reklámozásán át az árazási probléma kiszámíthatatlanságáig. Ráadásul csupa olyan területet jelölt meg,^[36] ahol a Bizottság megkezdte a vizsgálódást, amelyek a későbbi, 2020. évi rendelettervezetekben jogi formát is öltöttek:

[30] Európai digitális egységes piaci stratégia. COM(2015) 192 final.

[31] Európai digitális egységes piaci stratégia, 1.

[32] Angyal, 2020, 6.

[33] Európai digitális egységes piaci stratégia, 3.2.

[34] A helyzet nemhogy javult volna, hanem inkább romlott azóta: 2020 végére a hat vezető közösségi média platform közül négy (Facebook, WhatsApp, Instagram és Messenger) ugyanannak a vállalatnak a tulajdonában van.

[35] Európai digitális egységes piaci stratégia, 3.3.1.

[36] Európai digitális egységes piaci stratégia, 3.3.2.

- a keresési eredmények (fizetett linkek és/vagy reklám) átláthatósága;
- a platformok által gyűjtött adatok felhasználása;
- a platformok és a beszállítók közötti kapcsolat;
- az egyének és vállalkozók azon képességének korlátozása, hogy az egyik platformról a másikra váltsanak; és
- a jogellenes internetes tartalom legeredményesebb kezelési módjai.

Mindezen vizsgálatnak két fontos állomása két magatartáskódex elfogadása és aláírása volt. Az egyik *A jogellenes online gyűlöletbeszédrel szembeni fellépést szolgáló magatartási kódex* volt, amelynek elfogadása során négy techmammot (Facebook, Microsoft, Twitter, YouTube^[37]) vállalta – többek között –, hogy a jogellenes gyűlöletbeszédre vonatkozó érvényes bejelentéseket 24 órán belül felülvizsgálják, és az ilyen tartalmat eltávolítják vagy hozzáférhetetlenné teszik.^[38] A másik állomás során 2018-ban a világ legnagyobb techvállalatai közül a Facebook, a Google, a Twitter és a Mozilla^[39] is ellátta kézjegyével *A dezinformáció visszaszorítását célzó uniós gyakorlati kódexet*. A kódex elfogadását megelőzte az Európai Bizottság egy újabb közleménye az online félretájékoztatás kapcsán,^[40] amely jelezte a platformszolgáltatók felelősségét a kérdésben. Így a kódex aláírásának a techcégek részéről nem volt – jól kommunikálható – alternatívája. Ráadásul a kódexet – amelyet csak az aláírókra kell alkalmazni^[41] – jogi értelemben nem lehetséges valódi szabályozási, definiálási megoldásként értékelni, hiszen fontos kiemelni, hogy azt „a hatályos uniós és tagállami jogszabályok keretei között kell alkalmazni, és az semmiképpen sem értelmezhető úgy, hogy felváltja vagy értelmezi a hatályos jogi keretet”.^[42] Az aláírók által vállalt kötelezettségek^[43] között szerepel például:

- a reklámelhelyezések ellenőrzése;
- a politikai és témafókuszú hirdetések vizsgálata;
- a szolgáltatások integritása;
- a tudatos fogyasztói magatartás megerősítése; illetve
- a kutatói közösség szerepének erősítése.

Mindezek során az aláírók beruháznak olyan technikai eszközökbe, amelyek e célok elérését segítik, és aktív partnerséget alakítanak ki a civil társadalommal, a kormányokkal, az oktatási intézményekkel és más érdekelt felekkel.^[44] Ez az aktív, kezdeményező szerep az Európai Unió részéről „az internet történetében először tereli az erőviszonyokat az Egyesült Államoktól és Európa

[37] 2020-ban a TikTok, 2021-ben a LinkedIn is aláírta a magatartáskódexet.

[38] A 2020-as, ötödik értékelés megállapította, hogy „az ilyen típusú értesítések 90%-át 24 órán belül felülvizsgálták, és a tartalom 71%-át eltávolították” (Reynders, 2020).

[39] A kódexhez 2019-ben csatlakozott a Microsoft, 2020-ban pedig a TikTok is.

[40] Európai megközelítés az online félretájékoztatás kezelésére. COM(2018) 236 final.

[41] A jogellenes online gyűlöletbeszédrel szembeni fellépést szolgáló magatartási kódex, V.

[42] A jogellenes online gyűlöletbeszédrel szembeni fellépést szolgáló magatartási kódex, preambulum.

[43] A jogellenes online gyűlöletbeszédrel szembeni fellépést szolgáló magatartási kódex, II.

[44] Wilman, 2020.

felé”.^[45] És mivel a két magatartási kódexet elfogadó vállalatoknak a saját szolgáltatási feltételeiket is módosítani kellett, hogy meg tudjanak felelni önkéntes vállalásaiknak, „ezek a vállalatok lényegében beleegyeztek abba, hogy globálisan minden felhasználójukra alkalmazzák az európai szabályokat”.^[46]

V. AZ AVMS IRÁNYELV MÓDOSÍTÁSA

A közösségi média körébe tartozó videómegosztó platformok^[47] és a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások használatának ugrásszerű növekedése egyértelművé tette, hogy nem járható út az, amit a korábbi jogi szabályozás képviselt, azaz, hogy az aktuális helyzetre ugyan rímelő, de a technológia fejlődését nem figyelembe vevő joganyagot fogadnak el. Az elmúlt évek egyértelművé tették, hogy a média területén 8-10 év manapság olyan, mint korábban 40-50 év. Ahogy Gellén Klára fogalmazott: „a tárgyi hatály kijelölése az irányelv egyik legneuralgikusabb kérdése. Esetenként komoly elhatárolási nehézséget jelent egyegy szolgáltatás jellegének, a mediaszabályozás tárgyi hatálya alá tartozó mivoltának megítélése.”^[48] Ugyanígy újra kellett gondolni a hagyományos médiaszolgáltatások és az internetalapú szolgáltatások közötti szabályozási eltéréseket, hiszen minden abba az irányba mutatott, hogy e téren a konvergencia minél erősebben érvényesülni fog.^[49] Ennek következtében a 2000-es e-ker. irányelv hatálya alól a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások átkerültek az AVMS hatálya alá, hogy egységes(ebb) jogi keretben tudjanak működni. Bár a jogalkotó a hagyományos műsorszolgáltatási és hírközlési, illetve a folyamatosan változó internetes fogalomhasználat összefésülésével már ekkor is küzdelmet folytatott, „az AVMS irányelv 2010-es megalkotását követően a médiakonvergencia (újból)^[50] szükségessé tette a jogi keret frissítését, így végül 2018. novemberében került elfogadásra az AVMS módosítása.^[51] Az irányelv tárgyi hatályát (további elemekkel)^[52] kiterjesztették, és mint a szórakoztatás és az oktatás fontos szereplőit, a közösségi média felületeket is hatálya alá vonta az irányelv.”^[53] Bár valóban vannak olyan közösségi médiafelületek, amelyek immár automatikusan az AVMS hatálya alá tartoznak (például a YouTube, a Vimeo vagy a streaming és annak különböző válfajai: VOD, Catch-Up TV, OTT), az 2021-ben még nem teljesen egyértelmű, hogy melyik közösségi médiafelület nem fog a hatály alá kerülni. Az Európai Bizottság – nem

[45] Reynolds, 2019.

[46] Reynolds, 2019.

[47] Sorbán, 2019, 213.

[48] Gellén, 2018, 82.

[49] A származási országgal kapcsolatban ld.: Kokoly, 2020, 83-103.

[50] Értelmező beszúrás a szerző által.

[51] Az Európai Parlament és a Tanács 2018/1808 irányelve. Hivatalos Lap L 303, 28.11.2018, 69-92.

[52] Értelmező beszúrás a szerző által.

[53] Kelemen, 2021.

kötelező jogerejű – iránymutatást^[54] adott ki 2020 júliusában a témában, amely alapján mennyiségi és minőségi kritériumokat is közösen vizsgálva lehet döntésre jutni abban a tekintetben, hogy alkalmazhatóak-e az AVMS szabályai. Ennek kapcsán az alábbiakat lehet összefoglalóan vizsgálni:

- „Az audiovizuális tartalom gazdasági relevanciája a platform számára;
- A platformon szereplő audiovizuális tartalom mennyisége, felhasználása és elérése;
- Az audiovizuális tartalomból származó bevételek relevanciája;
- Az audiovizuális tartalom láthatóságának és vonzerejének növelését célzó eszközök.”^[55]

Mindezek alapján a nemzeti jogrendekbe átültetve jelen pillanatban nem tűnik reálisnak, hogy minden tagállam pontosan ugyanazokat a szolgáltatásokat tartja majd a szabályozás hatálya alá tartozónak, így a hatósági és a bírósági gyakorlat kifejezetten érdekes lesz majd. A tagállamoknak az Európai Bizottság 2020. szeptember 19-ét állapított meg implementálási határidőnek.^[56] Írország különösen vizsgálatra méltó e szempontból, hiszen számos amerikai közösségi médiaplatformnak ebben az országban van a székhelye. Írország az AVMS implementálása során egy új törvényt fogadna el, amely kiterjesztené a hatályát egyértelműen az összes közösségi médiaszolgáltatóra is. Az új médiahatóságnak – ahogy azt Cathrine Martin, médiáért (is) felelős ír miniszter jelezte – „szerepe lesz az Írországban létrehozott székhellyel működő vállalatok szabályozásában összeurópai alapon. Ez magában foglal számos nagy globális vállalatot, mint például az Apple, a YouTube és a Facebook.”^[57] Az ír implementáció során pontosítani próbálták az Európai Bizottság iránymutatását, és az alábbi elhatároló kérdéseket használták fel:

- „Az audiovizuális tartalom és a szolgáltatás fő tevékenysége közötti kapcsolat (pl. A videomegosztó elem „önálló” funkció vagy csupán a gazdasági tranzakciókat segíti elő?)
- Az audiovizuális tartalom mennyiségi és minőségi relevanciája a szolgáltatás tevékenysége szempontjából (például vannak-e jelentős számú, nagy elérést biztosító videók?)
- Monetizálás vagy bevételszerzés az audiovizuális tartalomból (például fizetnek-e az ügyfelek a hozzáférésért? Van-e a videóknak hirdetése?)
- A tartalom láthatóságát vagy vonzerejét fokozó eszközök elérhetősége (például népszerűsítik-e a videókat a webhelyen? Az eszközök, például szűrők, megosztási lehetőségek és élő csevegések kifejezetten kapcsolódnak-e a videókhoz?)”^[58]

[54] Communication from the Commission, 2020/C 223/02.

[55] König, 2020.

[56] 2021. július 22-én még a tagállamok egy része nem implementálta a joganyagot a nemzeti jogrendbe. Ld.: European Audiovisual Observatory, 2021.

[57] Newstalk: YouTube, Netflix and Facebook could face..., 2020.

[58] Andrews – Treacy – Donohue, 2021.

VI. LÁTÓHATÁRON EGY ÚJ EURÓPAI SZABÁLYOZÁSI KERETRENDSZER

Mivel az Európai Unió a GDPR-ral kiváló és a világ számos része által megüvegelt és követésre méltónak ítélt agendát állított fel,^[59] nem csoda, hogy a techcégek megregulázása terén is példamutató hozzáállást kívánt mutatni.^[60] A fentebb vizsgált lépések sok szempontból a korábbi éveknél jóval aktívabb, kezdeményezőbb szerepben mutatták az európai kontinenst.

A probléma, amivel azonban szembesülni kellett, hogy „az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv végrehajtásának módja az EU-ban nagyon eltérő, és hogy az online felelősségre vonatkozó nemzeti ítélkezési gyakorlat ma továbbra is nagyon széttagolt”.^[61] Mindezt tetézi a „jó samaritánus paradoxon”^[62] is, azaz az a gyakorlat, hogy a platformszolgáltatók inkább passzívak maradnak, mert aktivitásuk esetén elveszítik a felelősség alóli mentesülés lehetőségét. 2000. június 8-a – a digitális szolgáltatásokat a mai napig szabályozó e-ker. irányelv elfogadása – óta eltelt húsz év. Ennyi idő egy ennyire gyorsan változó piacon nem tekinthető rövidnek, hiszen azon szabályozási megoldások, amelyek 2000-ben előremutatónak tűntek, mára már sokszor elvesztették relevanciájukat. Mindez a gyakorlatban is láthatóvá vált, amikor az Egyesült Államok és egyéb országok próbálkozásai után az Európai Unió is tett lépéseket a digitális óriások vélt vagy valós túlhatalma ellen. 2017-ben például 110 millió eurós bírságot szabtak ki a Facebook-ra, 2017 és 2019 között rekordösszegű, összesen 8,2 milliárd eurós^[63] bírságot róttak a Google-ra a versenyjogi szabályok rendszeres és rendszerszintű megsértése miatt, míg 2020 legvégén az Amazon ellen indult eljárás a trösztellenes szabályok megsértésére hivatkozva.^[64] Ezen bírságok ténye jól mutatja, hogy a korábban érinthetetlennek hitt – jellemzően amerikai – mammutcégek olyan vizekre eveztek, amelyek már nem csupán jogilag, de politikailag is veszélyesnek minősülnek. A bírságok ezen cégek éves bevételeinek ugyan csak töredékét jelentik, ráadásul jellemzően megfellebbezik őket a különféle bíróságok előtt, de az az út, amelyre a világ több országa rálépett, egyértelműen mutatja azt a politikai szándékot, hogy a digitális szolgáltatások szabályozása nem maradhatott abban a mederben, amelyet húsz éve kijelöltek számukra.

Az új keretrendszer megalkotása kapcsán Alexandre De Streel és társai az alábbiakat tartották szükségesnek^[65]:

- nyújtson elegendő és hatékony biztosítékot az összes alapvető jog (különösen a véleménynyilvánítás szabadsága, a magánélethez való jog, a megkülönböztetés tilalma és a tisztességes eljáráshoz/hatékony jogor-

[59] Li - Yu - He, 2019, 1-6.; Hoofnagle - van der Sloot - Borgesius, 2019, 65-98.

[60] De Gregorio, 2019, 36.

[61] Madiaga, 2020, Összefoglaló.

[62] Strömbäck, 2020.

[63] Részletesen ld.: Polyák - Pataki, 2020, 273-288.

[64] AT.40462, Amazon.com, Inc.; Amazon Services Europe SARL; Amazon EU SARL; Amazon Europe Core SARL.

[65] De Streel - Defreyne - Jacquemin - Ledger - Michel, 2020, 77-78.

- voslathoz való jog) érvényesülése kapcsán;
- erősítse meg a belső piacot és enyhítse a nemzeti szabályozási széttagoltságot;
  - biztosítson egyenlő versenyfeltételeket az online és az offline tevékenységek esetén;
  - biztosítsa, hogy ami illegális offline, az illegális legyen online is;
  - biztosítsa a szabályok technológiai és üzleti szempontú semlegességét;
  - biztosítson az illegális online tartalom eltávolításában részt vevő valamennyi érintett számára megfelelő ösztönzőket, hogy a hibák kockázatát minimalizálhassák (mind a túlzott eltávolítás, mind az aluleltávolítás vonatkozásában);
  - biztosítsa a szabályok arányosságát, ami különféle szabályozások és szabályozó eszközök használatát igényelheti akár a tartalom típusa (és annak a társadalomra gyakorolt lehetséges negatív hatása), akár a platformok mérete (és eszközeik, valamint társadalmi elterjedtségük) szerint^[66]; ugyanakkor ez a többretegű szabályozási keret maradjon koherens;
  - biztosítsa a szabályok kellően általános voltát ahhoz, hogy könnyen alkalmazkodhassanak a gyorsan és gyakran kiszámíthatatlan módon fejlődő technológiákhoz és üzleti modellekhez; és
  - biztosítsa a hatékony végrehajthatóságot, mind a hagyományos állami végrehajtási mechanizmusok, mind pedig az alternatív magánjogi végrehajtási mechanizmusok (például az ön- és társszabályozás, valamint a bíróságon kívüli vitarendezés)^[67] tekintetében.

A feladat, ami az Európai Unió szabályalkotó testületei előtt állt, láthatóan nem volt kicsi. De, ahogy az Európai Parlament 2021. február 10-i ülésén, amely a - nem sokkal korábban már nyilvánosságra hozott - digitális rendeletcsomaggal foglalkozott, Annalisa Tardino olasz képviselő fogalmazott: „A digitális világban közzétett tartalmakról nem a platformok által létrehozott irányelvek alapján kell dönteni, hanem olyan törvények alapján, amelyek egyértelmű eljárást és szabályokat határoznak meg.”^[68] Ezen jogi normák megalkotásának szándéka vezette el a jogalkotót a 2020. évi DSA^[69]-DMA^[70] keretrendszer megalkotásához, amelynek vizsgálata újabb kutatási területeket biztosít a médiajogászok számára.

[66] A témával kapcsolatban Pogácsás Anett felveti, hogy nem csupán szükségesnek és arányosnak kell lenniük az intézkedéseknek, hanem mindezek mellett hatékonyak is (Pogácsás, 2020, 165-177.).

[67] Erdős, 2019, 38-49.

[68] European Parliament News: Social media and democracy, 2021.

[69] Javaslat az Európai Parlament és a tanács rendelete a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról, 2020/0361(COD), COM(2020) 825 final (DSA, Digital Services Act).

[70] Javaslat az Európai Parlament és a tanács rendelete a digitális ágazat vonatkozásában a megtámadható és méltányos piacokról, 2020/0374(COD), COM/2020/842 final (DMA, Digital Markets Act).

IRODALOMJEGYZÉK

- Angyal Zoltán (2020): Úton a digitális egységes piac felé. In: *Miskolci Jogi Szemle*. 2020/3. különsz.
- Barnard, Catherine (2019): *The Substantive Law of the EU. The Four Freedoms*. 6. kiadás. Oxford University Press, Oxford.
- De Gregorio, Giovanni (2019): The e-Commerce Directive and GDPR: Towards Convergence of Legal Regimes in the Algorithmic Society?, European University Institute Working Paper RSCAS. (Elérhető: https://cadmus.eui.eu/bitstream/handle/1814/63044/RSCAS%202019_36.pdf. Letöltés ideje: 2021. július 25.).
- De Streeel, Alexandre - Defreyne, Elise - Jacquemin, Hervé - Ledger, Michéle - Michel, Alejandra (2020): *Online Platforms' Moderation of Illegal Content Online. Law, Practices and Options for Reform*. European Parliament, Luxembourg.
- Drijber, Berend Jan (1999): The revised television without frontiers directive: Is it fit for the next century? In: *Common Market Law Review*. Vol. 1/1999.
- Erdős Éva (2019): A megújult választottbírói eljárás. In: *Miskolci Jogi Szemle*. 2019/1. különsz.
- Gellén Klára (2018): Az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv reklámjogi szabályainak változásairól az egységes digitális piaci stratégia törekvéseinek tükrében. In: *In Media Res*. 2018/1. sz.
- Herold, Anna (2008): Country of origin principle in the EU market for audiovisual media services: consumer's friend or foe? In: *Journal of consumer policy*. 2008/1. sz.
- Hoofnagle, Chris Jay - van der Sloot, Bart - Borgesius, Frederik Zuiderveen (2019): The European Union general data protection regulation: What it is and what it means. In: *Information & Communications Technology Law*. Vol. 1/2019.
- Katsirea, Irini (2014): The Television Without Frontiers Directive. In: Donders, Karen - Pauwels, Caroline - Loisen, Jan (eds.): *The Palgrave Handbook of European Media Policy*. Palgrave Macmillan, London.
- Keller, Perry (1998): The New Television without Frontiers Directive. In: Barendt M., Eric (szerk.): *Yearbook of Media and Entertainment Law. Volume III: 1997/98*. Clarendon Press, Oxford.
- Keller, Perry (2014): *Európai és nemzetközi médiajog. Liberális demokrácia, kereskedelem és az új média*. Wolters Kluwer, Budapest.
- Kokoly Zsolt (2020): Exceptions to the Principle of Free Transmission and Retransmission of Audiovisual Media Content - Recent European Case-Law. In: *Acta Univ. Sapientiae, Legal Studies*. Vol. 1/2020.
- Li, He - Yu, Lu - He, Wu (2019): The Impact of GDPR on Global Technology Development. In: *Journal of Global Information Technology Management*. Vol. 1/2019.
- Oster, Jan (2017): *European and International Media Law*. Cambridge University Press, Cambridge.
- Peguera, Miquel (2009): The DMCA Safe Harbors and Their European Counterparts: A Comparative Analysis of Some Common Problems. In: *Columbia Journal of Law & the Arts*. Vol.4/2009.
- Pogácsás Anett (2020): Modern jogérvényesítés vagy modern cenzúra? A weboldalak blokkolásának újabb tanulságai. In: *In Medias Res*. 2020/1. sz.
- Polyák Gábor - Pataki Gábor (2020): Google Shopping: a 2017-es versenyjogi „gigabíróság” elemzése, avagy milyen tanulságokkal szolgált a keresőmotorra kiszabott rekordbüntetés. In: Polyák Gábor (szerk.): *Algoritmusok, keresők, közösségi oldalak és a jog: A forgalomirányító szolgáltatások szabályozása*. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest.

- Polyák, Gábor – Szőke, Gergely László (2009): The country of origin principle and competition among national regulatory régimes in East Central Europe. In: *Central European Journal of Communication*. Vol. 1/2009.
- Romero-Moreno, Felipe (2019): 'Notice and staydown' and social media: amending Article 13 of the Proposed Directive on Copyright. In: *International Review of Law, Computers & Technology*. Vol. 2/2019.
- Sorbán Kinga (2019): A videómegosztóplatform-paradoxon, avagy az új európai szabályok alkalmazhatósága a globalizáció és az eltérő tagállami implementáció keresztmetszetében. In: *In Medias Res*. 2019/2. sz.
- Van Hoboken, Joris – Quintais, Joao Pedro – Poort, Joost – van Eijk, Nico (2018): *Hosting intermediary services and illegal content online. An analysis of the scope of article 14 ECD in light of developments in the online service landscape: final report*. European Commission, Luxembourg.
- Wendehorst, Christiane (2016): Platform Intermediary Services and Duties under the E-Commerce Directive and the Consumer Rights Directive. In: *Journal of European Consumer and Market Law*. Vol. 1/2016.
- Wilman, Folkert (2020): *The Responsibility of Online Intermediaries for Illegal User Content in the EU and the US*. Edward Elgar Publishing, Northampton.

JOGFORRÁSOK

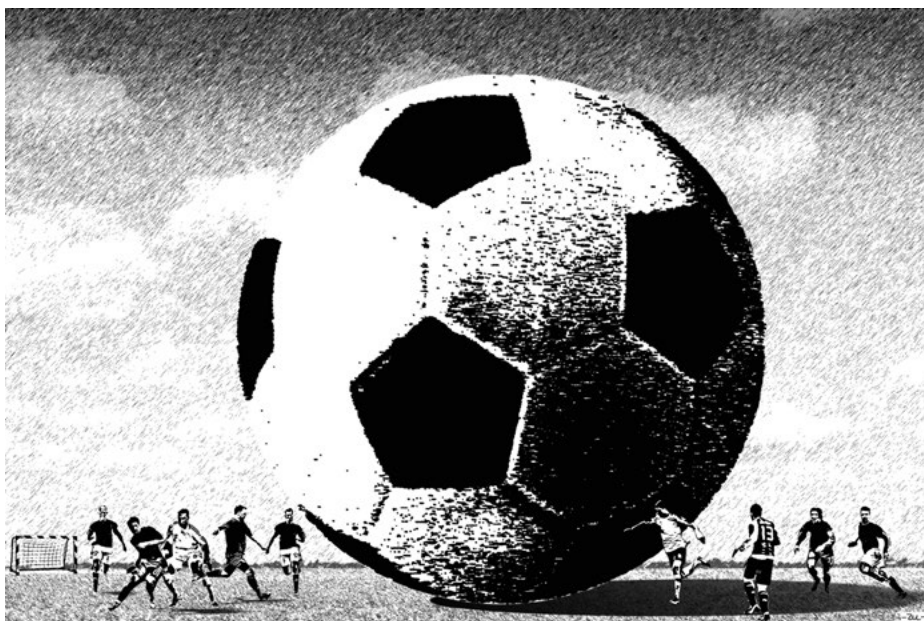
- A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Európai digitális egységes piaci stratégia. COM(2015) 192 final.
- A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Európai megközelítés az online félretájékoztatás kezelésére. COM(2018) 236 final.
- A dezinformáció visszaszorítását célzó uniós gyakorlati kódex.
- A jogellenes online gyűlöletbeszédvel szembeni fellépést szolgáló magatartási kódex.
- A Tanács irányelve (1989. október 3.) a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról, 89/552/EGK, Hivatalos Lap L 298 , 17/10/1989.
- AT.40462, Amazon.com, Inc.; Amazon Services Europe SARL; Amazon EU SARL; Amazon Europe Core SARL.
- Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/790 irányelve (2019. április 17.) a digitális egységes piacon a szerzői és szomszédos jogokról, valamint a 96/9/EK és a 2001/29/EK irányelv módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg). PE/51/2019/REV/1, Hivatalos Lap L 130, 17.5.2019, 92-125.
- Az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK irányelve (2000. június 8.) a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól („Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”), Hivatalos Lap L 178, 17/07/2000.
- Az Európai Parlament és a Tanács 2010/13/EU irányelve (2010. március 10.) a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) (EGT-vonatkozású szöveg). Hivatalos Lap L 95, 15.4.2010.

- Az Európai Parlament és a Tanács 2018/1808 irányelve (2018. november 14.) a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 2010/13/EU irányelvnek (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) a változó piaci körülményekre tekintettel való módosításáról. PE/33/2018/REV/1 Hivatalos Lap L 303, 28.11.2018.
- Az Európai Parlament és a Tanács 98/34/EK irányelve (1998. június 22.) a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról. Hivatalos Lap L 204, 21.7.1998.
- Az Európai Parlament és a Tanács 98/84/EK irányelve (1998. november 20.) a feltételes hozzáféréseken alapuló, vagy abból álló szolgáltatások jogi védelméről. Hivatalos Lap L 320, 28.11.1998.
- Az Európai Unióról szóló szerződés és az Európai Unió működéséről szóló szerződés egységes szerkezetbe foglalt változata, Hivatalos Lap C 326 , 26/10/2012.
- Communication from the Commission to the Council, the European Parliament, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions Principles and guidelines for the Community's audiovisual policy in the digital age (COM/99/0657 final).
- Communication from the Commission: Guidelines on the practical application of the essential functionality criterion of the definition of a 'video-sharing platform service' under the Audiovisual Media Services Directive (2020/C 223/02). (Elérhető: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=CELEX:52020XC0707\(02\)&from=EN](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=CELEX:52020XC0707(02)&from=EN). Letöltés ideje: 2021. július 22.).
- Javaslat az Európai Parlament és a tanács rendelete a digitális ágazat vonatkozásában a megtámadható és méltányos piacokról (digitális piacokról szóló jogszabály), 2020/0374(COD), COM/2020/842 final (DMA, Digital Markets Act).
- Javaslat az Európai Parlament és a tanács rendelete a digitális szolgáltatások egységes piacáról (digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály) és a 2000/31/EK irányelv módosításáról, 2020/0361(COD), COM(2020) 825 final (DSA, Digital Services Act).
- Stichting Collectieve Antennevoorziening Gouda and others v Commissariaat voor de Media. CJEU, C-288/89, 1991, I-04007.

INTERNETES FORRÁSOK

- European Commission: Countering illegal hate speech online. 5th evaluation of the Code of Conduct. (Elérhető: https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/codeofconduct_2020_factsheet_12.pdf. Letöltés ideje: 2021. június 27.).
- European Parliament News: Social media and democracy: we need laws, not platform guidelines. (Elérhető: <https://www.europarl.europa.eu/news/en/headlines/society/20210204STO97129/social-media-and-democracy-we-need-laws-not-platform-guidelines>. Letöltés ideje: 2021. július 24.).
- European Parliament: History: European Single Market. (Elérhető: https://multimedia.europarl.europa.eu/en/history-european-single-market_V001-0021_ev. Letöltés ideje: 2021. július 22.).
- European Parliamentary Research Service: Reform of the EU liability regime for online intermediaries. Background on the forthcoming Digital Services Act. (Elérhető: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2020/649404/EPRS_IDA\(2020\)649404_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2020/649404/EPRS_IDA(2020)649404_EN.pdf). Letöltés ideje: 2021. július 22.).

- Lexology.com: Does the AVMS-Directive apply to social media platforms? Will we get more European content on video-sharing platforms? - EU releases Guidelines on the AVMS-Directive. (Elérhető: <https://www.lexology.com/library/detail.aspx?g=4401ab6c-cfc0-4eb0-889d-b1410e94c489>. Letöltés ideje: 2021. július 22.).
- MacCann, FitzGerald: Update on Implementation of Audio-Visual Media Services Directive in Ireland. McCann FitzGerald Knowledge. (Elérhető: <https://www.mccannfitzgerald.com/knowledge/antitrust-competition/update-on-implementation-of-audio-visual-media-services-directive-in-ireland>. Letöltés ideje: 2021. július 25.).
- Médiatudományi Intézet: A közösségi platformok szabályozása az Európai Unióban. (Elérhető: https://nmhh.hu/cikk/218445/A_kozossegi_platformok_szabalyozasa_az_Europai_Unioban. Letöltés ideje: 2021. július 22.).
- Netopia: Good Samaritan Paradox Paradox. (Elérhető: <http://www.netopia.eu/good-samaritan-paradox-paradox>. Letöltés ideje: 2021. július 25.).
- Newstalk: YouTube, Netflix and Facebook could face millions in fines for breaches of proposed new laws. (Elérhető: <https://www.newstalk.com/news/online-safety-bill-ireland-1119712>. Letöltés ideje: 2021. július 24.).
- Wired.co.uk: The strange story of Section 230, the obscure law that created our flawed, broken internet. (Elérhető: <https://www.wired.co.uk/article/section-230-communications-decency-act>. Letöltés ideje: 2021. július 24.).

•
Halász Géza, Foci